

skulu koma á mál — fult politískt og búskaparligt demokrati!

Það er okkum öllum þúra greitt, at teir, ið ráða yvir kapitalinum, fara ekki við göðum vilja at ganga við til, at arbeidsfólkið skal fáa ávirkan á það, ið fer fram á teimum einstöku arbeidsplassunum. Teir halda, at það er grundlögarrættur teirra at skipa og byta arbeidðið sum það passar teimum.

demokrati á arbeidsplassunum kann lata seg praktiserast eftir einum tveimum árum.

Men vit skulu í flokkinum eisni arbeida fram imoti hesum. Hetta er jú eisni ein politiskur spurningur. Og fyri at fremja nakað á arbeidsmarkaðinum verður helst neyðugt at fremja ætlanir gjøgnum löggávuvaldið.

Bert ein framleiðslufaktorur

Ti kunnu vit ekki tosa um eitt demokratiskt samfelag — so leingi vit ekki hava demokrati á arbeidsplassunum hava vit ekki eitt demokratiskt samfelag!

Arbeidsmegin er menniskju. Men við núverandi stýring av samfelagnum og av leiðslunum á arbeidsplassunum úti landið eru vit bert ein framleiðslufaktorur, ið kann keypast eins og maskinar, rævni og bygningar. Hugsað verður bert um effektivitetin.

Ein politiskur spurningur

Það hevur heldur ekki verið tosað nógv um demokrati á arbeidsplassunum her á landi. Það e akkurat sum um eingin vorir at seta hól á hena spurningin.

Onkur heldur kanska, at hetta ljóðar gott, men at það kann ekki praktiserast.

Eingin sigur kortini, at

Virkisskráin má útgreinast

Allur hesin spurningurin er ekki nógv væl viðgjørdur og defineraður í virkisskránni. Ti haldi eg, at tað, sum eg havi nevnt, og fari at nevna, eigur at verða tikið við í skránni.

At arbeidarar fáa fulla ávirkan á hvørjum einstökum arbeidsplassi. (Hetta kann lata seg gera, um prinsippið, at arbeidsgævarin hevur rætt til at skipa og byta arbeidðið, verður avtikið).

At arbeidarar fáa stýri og meiri fleksibla arbeidstíð. Solidariskt býti av arbeid og løn. Eisni skal vera møguleiki hjá arbeidsfólki at hava eina «sabbats-tíð».

Eisni skal arbeidsfólkið hava møguleikar at útbúgva seg eisni í arbeidstíðini. (T.v.s., at arbeidsfólk skulu hava møguleika at fara úr arbeid, eitt nú einar-tveir timar, eina ella tvær ferðir um vikuna, ella dagliga, og soleiðis at tað almenna ella arbeidsgævarin ber kostnaðin av útbúgvingini).

Forboð eigur at vera fyri yvirtíðar- og náttararbeidi, tá vandi ikki er

Skeiðið var í hølunum, har HF-skeiðið heldur til, og sum arbeidsmannafelagið Framtíðin eigur. Har varð eisni etið

fyrí, at landsins virði fara fyrí skeyti.

Alt akkord-arbeidi eigur at avskaffast.

Það eigur at vera forboðið at brúka evni og tilfar sum eru heilsuskaðiligi.

Lóg um ein umhvørvispolitikk, soleiðis at arbeidarar fáa tryggari umstøður á arbeidsplassunum. Allir arbeidarar eiga at hava rætt at koma til lækna við serútbúgving innan arbeidsumhvørvisjúkur.

Somuleiðis eiga arbeidarar at fáa umboðan í arbeidseftirlitinum, so teir

fáa ávirkan á arbeidseftirlitið. (A hesum øki er ógvuliga stutt ávegis komið enn).

Lönarlagmark

Menn og kvinnur hava fingið «líkað». Men nogv eru undirbent. Tá hugsað verður um lönarviðurskiptini hjá nogvum kvinnum, sum arbeida á hotellum, matstovum og kioskum o.s.fr. mugu vit stremba eftir, at ein lóg um lönarlagmark verður framd. (Hetta stendur í virkis-

skránni, men hesin spurningurin verður alt ov lítið umtalaður).

Um hesi viðurskipti má meiri upplýsingararbeidi setast í gongd — serliga hjá kvinnum — og tær mugu fáa hjálpið til at organisera seg í fakfelag.

Hvørja ávirkan hava vit og kunnu hava á arbeidsplassini.

Alitismannaskipanin Arbeidseftirlitið Arbeidsløysisstjóðul — dagpeningur Almánaloggávan.

Katrina og Tonnie

Trygd móti uppsøgn og inntøku-missi

Annars má flokkurin virka fyrí, at øll hava somu rættindi viðvíkjandi trygd móti uppsøgn á arbeidsplassinum, móti mistari inntøku vegna sjúku, ólúkk ella arbeidsløysi og eftirløn.

Arbeidsløysi er ein stóða, fólk ikki kunnu gera við, at tey koma út í. Ti eigur ein arbeidsløysisstjóðulsskipan at verða framd, úttan at tíðarmark er sett. Tað má virka soleiðis, at fáa fólk stjóðul so leingi tey ikki fáa arbeid.

Tann stóri spurningurin er sjálvandi: hvussu skal henda skipanin fremjast.

Ein annan spurning, vit eiga at taka upp, er, um tað ikki hevði verið rætt, um arbeidfólk høvdu rætt til eina minstuløn um mánaðin.

Aftaná roðuna hjá Ingeborg greiddi Solveig Bærentsen frá almánaloggávuni og um hvørji rættindi arbeidsløys, pensionistar o.o. hava. Aftaná svaraði hon spurningum.

Kl. 11,00 var fundarsteður. Eftir steði í tveir timar fór bólkarbeidið fram. Evnini, bólkarnir viðgjørdu, vóru:

Aftaná framløgurnar var sera livligt tjak, har m.a. komu fram uppskotið til komandi virkisskrá.

Fundurin mótmælir EDV-skráseting, ti eingin löggáva um hetta finst.

Alitisfólk skulu góðtakað treytaleyst av leiðsluni á virkjum.

Møguleiki skal vera at halda fakligar fundir í arbeidstíðini.

Arbeidfólk skal kunnast um ætlanir og úrtøku hjá virkinum.

Arbeidseftirlitið skal býstast í tvey: sjálvt eftirlitið og ein teknisk deild.

Arbeidseftirlitið skal koma ófráboðað. Lógin um arbeidaravernd skal endurskoðast.

Arbeidsløysisstjóðningur verður framdur.

Dagpeningurin skal vera veittur frá 1. degi við 100% av sáttmálabundnu tímalóni, — her skuldu fólk, ið arbeida í egnum heimi hava somu rættindi.

Pensionir og almánaveitingar skulu hækka soleiðis at tær samsvara við livikostnaðin í landinum.

Katrina og Tonnie

Ásla Jespersen, formaður í Fiskepigernes Fagforening og Elisabeth Olsen, formaður í arbeidskvinnufelagnum, Drósan